

ת"פ 19263/06/14 - מדינת ישראל נגד ממתאז זעזוע

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19263-06-14 מדינת ישראל נ' זעזוע

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

ממתאז זעזוע

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום, בעבירת התפרצות לבניין שאינו דירה וגניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 6.6.14 לקראת ערב, הרים הנאשם ברזנט המכסה דוכן בתחנה המרכזית בירושלים, וגנב מתוך הקופה במקום סך של 400 ₪. בהמשך, עקר הנאשם כספת שמוקמה מתחת לקופות, על תכולתה בסך של כ-10,000 ₪. הנאשם הודה במיוחס לו והוסיף כי השיב סך של כ-8,420 ₪.

2. לפני שמיעת הטיעונים לעונש התקבל תסקיר אודות הנאשם. הנאשם בן 31 נשוי ואב לשני פעוטות. הגדול בהם, בן שנתיים, סובל מאסטמה, אושפז מספר פעמים ומטופל תרופתית. הנאשם סיים 6 שנות לימוד וחבר לחברה שולית החל מגיל צעיר. הנאשם קיבל אחריות לביצוע העבירה, והביע חרטה, תוך שהסביר זאת על רקע מצב כלכלי קשה בביתו. שירות המבחן התרשם כי קיים אצל הנאשם מחסור וקושי במיומנויות למידה בסיסיות, וכן כי הנאשם בעל קווים ילדותיים ובלתי בשלים. בהתאם, פעל באימפולסיביות, מבלי הפעלת מחשבה על ההשלכות ועל תוצאות מעשיו. יחד עם זאת, ציין שירות המבחן כי המעצר והתנאים המגבילים חידדו עבור הנאשם מהם גבולות ההתנהגות האסורה. נוכח כל האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש שירוצה בעבודות שירות, וציין כי הנאשם, מתוך הקושי הכלכלי בו מצויה משפחתו, העדיף לרצות מאסר בפועל לתקופה קצרה והביע חשש מענישה בת חודשים שתרוצה בעבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כמתאים לריצוי העונש בעבודות שירות, זאת לאחר שהנאשם הביע הסכמה לכך.

3. המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, כולל עקירת כספת ממקומה, לתעוזה שנדרשה לביצועה, ולסכום הכסף שנגנב. בנוסף, הפנתה לפגיעה בערכים המוגנים של שמירת רכוש הזולת וציינה כי לעיתים מקרים אלו מתגלגלים לכדי אלימות. המאשימה טענה כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-16 חודשי מאסר, ונוכח התסקיר והנסיבות, עתרה להשית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

הסנגור, הפנה לכך שהנאשם השיב 8,420 ₪ מסך הגניבה, ציין כי האירוע עצמו נמצא ברף נמוך של ביצוע העבירה, ומכאן עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר. נוכח העדר עבר פלילי בעבירות דומות, והשבת סכום הכסף, עתר להטלת מאסר מותנה וקנס כספי.

מתחם הענישה

4. התפרצות לבית עסק וגניבה ממנו, הינן עבירות רכוש במהותן ומביאות לפגיעה כלכלית במתלון, וכן בציבור הרחב, הנאלץ לנקוט באמצעים מוגברים על מנת לשמור על רכושו. הפגיעה במתלון היא פגיעה במטה לחמו, ודאי כאשר מדובר בעסק פרטי. בנוסף, לא ניתן לשלול את מידת הסכנה להתפתחות אירועים אלה לכדי אירוע אלים, ככל שהפורץ נתפס בכף.

כל מקרה יש לשקול לגופו, בהתאם לנסיבותיו, המשפיעות על קביעת מתחם הענישה. בנסיבות המקרה שלפני, הנאשם ביצע את העבירה במקום ציבורי, עובדה המעידה על תעוזה ואי מורא מהחוק. בנוסף, הנאשם לא הסתפק בגניבת כסף מהקופה וביצע גניבה אלימה כאשר עקר כספת מהמקום. שווי הרכוש הנגזל הוא משמעותי, בסך של כ-10,500 ₪. יחד עם זאת, יש לציין כי הנאשם השיב סך של 8,420 ₪.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בנסיבות המקרה נע בין הטלת מאסר למשך מספר חודשים, אשר יכול וירוצה בעבודות שרות, לבין מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

העונש המתאים

5. הנאשם צעיר, בעל משפחה ולו שני ילדים קטנים. מצבו הכלכלי הקשה, עמד ברקע ביצוע העבירות. הנאשם הוא העוגן הכלכלי של רעייתו וילדיו, אשר הבכור בהם סובל ממחלה של בעיות נשימה. לנאשם הרשעה אחת קודמת, בביצוע עבירות היזק לרכוש והפרעה לשוטר, הליך פלילי אשר לא מנע ממנו לבצע את המיוחס לו במקרה הנוכחי. יחד עם זאת, שרות המבחן התרשם כי המעצר בו היה הנאשם נתון במקרה זה, והתנאים המגבילים שלאחריו, כמו גם ניהול הליך זה, חידדו עבור הנאשם את גבולות ההתנהגות האסורה.

הטלת מאסר בפועל כנגד נאשם זה, יהווה עונש קשה עבורו, וכן יהווה מכה קשה עבור אשתו וילדיו התלויים בו. בנוסף, יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו, קבלת האחריות והחרטה שהביע, אשר באה לידי ביטוי אף בהשבת חלק גדול ומשמעותי מסכום הגניבה.

6. נוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
- ב. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירות רכוש מסוג עוון.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות ריצוי עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ה, 12 יולי 2015, במעמד הצדדים.